

॥ ८ ॥ दंशितः सन्नद्धः विजयं धर्मं संहितमिति पाठे प्रशंसंति इत्यध्याहारः ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणः कथ्यपस्य नवतीर्नवदशाधिकं शताष्टकं ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इति शां०
 स भवान्सर्वधर्मज्ञो धर्मात्मा भरतर्षभ ॥ राजा मनीषी निपुणो लोके दृष्टपरावरः ॥ ८ ॥ त्यक्त्वा संतापजं शोकं दंशितो भव कर्मणि ॥ क्षत्रियस्य विशेषेण हृदयं व
 ज्रसन्निभं ॥ ९ ॥ जित्वारी न क्षत्रधर्मेण प्राप्य राज्यमकटकं ॥ विजितात्मा मनुष्येन्द्रयज्ञदानपरो भव ॥ १० ॥ इन्द्रो वै ब्रह्मणः पुत्रः क्षत्रियः कर्मणा भवत् ॥ ज्ञातीनां
 पापवृत्तीनां जघान नवतीर्नव ॥ ११ ॥ तच्चास्य कर्म पूज्यं च प्रशस्यं च विशांपते ॥ तेनेन्द्रत्वं समापेदे देवानामिति नः श्रुतं ॥ १२ ॥ सत्वं यज्ञैर्महाराज यजस्व बहुद
 क्षिणैः ॥ यथैवं द्रोमनुष्येन्द्रचिराय विगतज्वरः ॥ १३ ॥ मात्वमेव गते किंचिच्छोचेथाः क्षत्रियर्षभ ॥ गतास्ते क्षत्रधर्मेण शस्त्रपूताः परंगतिं ॥ १४ ॥ भवितव्यं त
 था तच्च यद्वृत्तं भरतर्षभ ॥ दिष्टं हिराजशार्दूल न शक्यमतिवर्तितुं ॥ १५ ॥ इति श्री महाभारते शांतिपर्वणि राजघ० अर्जुनवाक्ये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥
 वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कौतेयो गुडाकेशेन पाण्डवः ॥ नोवाच किंचित्कौरव्यस्ततो द्विपायनो ब्रवीत् ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ वीभत्सोर्वचनं सौम्यसत्य
 मेतद्युधिष्ठिर ॥ शास्त्रदृष्टः परो धर्मः स्थितो गार्हस्थ्यमाश्रितः ॥ २ ॥ स्वधर्मं च रथमज्ञयथा शास्त्रं यथा विधि ॥ न हि गार्हस्थ्यमुत्सृज्य तवारण्यं विधीयते ॥ ३ ॥ गृ
 हस्थं हि सदा देवाः पितरो तिथयस्तथा ॥ भृत्याश्चैवोपजीवंतितान् भरस्वमहीपते ॥ ४ ॥ वयां सिपशवश्चैव भूतानि च जनाधिप ॥ गृहस्थैरेव धार्यते तस्माच्छ्रेष्ठो गृ
 हाश्रमी ॥ ५ ॥ सोयं चतुर्णामेतेषामाश्रमाणां दुराचरः ॥ तंचराद्यविधिपार्थदुश्चरं दुर्बलं त्रिचैः ॥ ६ ॥ वेदज्ञानं च ते कृत्स्नं तपश्चाचरितं महत् ॥ पितृपैतामहं राज्यं
 धुर्यवद्वोदुर्महसि ॥ ७ ॥ तपो यज्ञस्तथा विद्या भैक्ष्यमिन्द्रियसंयमः ॥ ध्यानमेकांतशीलत्वं तुष्टिर्ज्ञानं च शक्तिः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणानां महाराज चेष्टासं सिद्धिकारिका ॥
 क्षत्रियाणां तु वक्ष्यामि तवापि विदितं पुनः ॥ ९ ॥ यज्ञो विद्या समुत्थानं मंसंतोषः श्रियं प्रति ॥ दंडधारणमुग्रत्वं प्रजानां परिपालनं ॥ १० ॥ वेदज्ञानं तथारुत्स्नं त
 पः सुचरितं तथा ॥ द्रविणोपार्जनं भूरिपात्रे च प्रतिपादनं ॥ ११ ॥ एतानि राज्ञां कर्माणि सुकृतानि विशांपते ॥ इमं लोकमभुंचैव साधयतीति नः श्रुतं ॥ १२ ॥ एषां
 ज्यायस्तु कौतेय दंडधारणमुच्यते ॥ बलं हि क्षत्रिये नित्यं बले दंडः समाहितः ॥ १३ ॥

रा० नै० भारता ० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ १३ ॥ एवमुक्त इति ॥ १ ॥ गार्हस्थ्यं गृहस्थस्यायं गार्हस्थ्यं ॥ २ ॥ तव क्षत्रियत्वात् अरण्यं संन्यासः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दुर्बलानि जितानि चतानि इ
 द्रियाणि तैः ॥ ६ ॥ ७ ॥ विद्या आत्मनोऽसंगलज्ञानं ज्ञानं शास्त्रविषयं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥